

22

1423. Συνθήκη παραδόσεως τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης εἰς τοὺς Ἑνετούς·

ἐν 28, σ. 130–131 : α) ὅτι θὰ εἶναι σεβαστοὶ οἱ κοινοτικοὶ θεσμοὶ καὶ αἱ «συνήθεια» τῶν κατοίκων, β) ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ κληρικοὶ θὰ μείνουν στὶς θέσεις τους καὶ γ) ὅτι οἱ εὐγενεῖς καὶ οἱ ἄλλοι πολῖτες τῆς Θεσσαλονίκης θὰ εἶναι ἐλεύθεροὶ νὰ πουλήσουν τὰ κτήματά τους καὶ νὰ φύγουν, ὅπου θελήσουν, χωρὶς νὰ τοὺς ἐμποδίση κανεὶς.

23

1425. Ψήφισμα ἀπὸ 7 Ἰουλίου τῆς Ἑνετικῆς Γερουσίας, ἐπὶ 21 αἰτημάτων (capitula) τῶν κατοίκων Θεσσαλονίκης, ἀποδεχόμενον σχεδὸν πάντα ταῦτα·

ἐν 244, σ. 46–60.

«... ὡσαύτως ὑπερθυμίζομεν, ὅτι ἐν τῇ πόλει Θεσσαλονίκης ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια νὰ δίδονται χρήματα μὲ ὑπέρογκον τόκον δι' ἀσφαλείας κατὰ τῶν κινδύνων τῶν πλοίων καὶ ἤδη ζητοῦμεν νί ἀναγνωρισθῶν αἱ συνήθειά μας αὐταὶ καί, ἂν ἤθελεν ἀποφασίσαι ἡ ὑμετέρα Αὐθεντία νὰ μὴ τὰς ἀναγνωρίσῃ, ζητοῦμεν ἵνα τουλάχιστον αἱ γενόμεναι μέχρι τοῦδε συμβάσεις ἐκτελεσθῶν, καθ' ὃν τρόπον συμφωνήθησαν, καί, ἂν ἡ ὑμετέρα Αὐθεντία ἤθελεν ἐγκρίνει νὰ λάβῃ διὰ τὸ μέλλον ἄλλα μέτρα, ἃς διατάξῃ.

Ἀπλητήσαμεν, ὅτι παρηγγείλαμεν τοὺς ἐν Θεσσαλονίκῃ διοικητὰς ἡμῶν, ἵνα τὰς γενομένας μέχρι σήμερον ἐγγράφους συμφωνίας, περὶ ὧν κάμνει λόγον τὸ εἰρημένον αἶτημα, τὰς ἀναγνωρίσουν καὶ τὰς θέσουν ὑπὸ ἐκτέλεσιν, ὡς ἔχουν διατυπωθῇ. Ἀλλὰ κοινομένου τοῦ ποσοστοῦ τῶν 20 % ὡς λίαν ὑπερβολικοῦ, ἐπιθυμοῦμεν ἵνα εἰς τὸ μέλλον μὴ γίνωνται παρόμοιαι συμβάσεις μὲ ποσοστὸν ἀνώτερον τῶν 15 %...

Ὡσαύτως ὑπερθυμίζομεν, ὅτι κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἡμεῖς ἔχομεν παλαιὰν συνήθειαν νὰ λαμβάνωμεν ἀπὸ τοὺς διοικητὰς διὰ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς ἐορτῆς ὑπέροπυρα 200 ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ 100 ἐν ὥρᾳ πολέμου...

Ἐγκρίνομεν καὶ εἴμεθα εὐχαριστημένοι ὅπως γίνῃ ἀποδεκτὸν τὸ... αἶτημα... Ὁμοίως ὑπερθυμίζομεν, ὅτι εἰς τὰ ροῦχα ποὺ κόπτονται πρὸς λιανικὴν πώλησιν, δεόν νὰ τηρηθῇ ἡ συμφωνία, τὴν ὁποίαν ἔχομεν μὲ τὴν ὑμετέραν Αὐθεντίαν, ἥτοι νὰ κόπτονται μόνον εἰς τὸ ὠρισμένον μέρος, ὡς εἶναι παλαιὰ συνήθεια, καὶ ἂν εὐρεθῇ κανεὶς ποὺ νὰ κόπτῃ ροῦχα εἰς ἄλλο μέρος νὰ τῷ ἐπιβάλληται τὸ πρόστιμον τῶν 25 ὑπεροπύρων διὰ κάθε φορὰν καὶ τὰ πρόστιμα ταῦτα νὰ προσορίζωνται διὰ τὴν οἰκοδόμησιν τῆς χώρας... Ἐγκρίνομεν...».

24

1425. Ψήφισμα ἀπὸ 17 Ἰουλίου τῆς Ἑνετικῆς Γερουσίας·

ἐν 244, σ. 61.

«... ἡ ὑμετέρα Αὐθεντία θέλει καὶ ἀποφασίζει, ἵνα κατὰ τῶν ἀνθρωποκτόνων καὶ χρεωφειλετῶν ἐφαρμοζόνται τὰ παρ' ἡμῖν ἰσχύοντα, πλὴν εἴμεθα εὐχαριστημένοι καὶ εἰς τὰς δύο αὐτὰς περιπτώσεις νὰ ἔχουν ὡς καταφύγιον τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ ναὸν τῆς ἁγίας Σοφίας...».

